

8) Den af Folketinget indsatte Bestemmelse om Lovens Revision udgik.

Med Hensyn til de 3 andre Mindretals Stilling anføres: Mindretal Nr. 3, Repræsentanterne for Regeringspartiet, kunde vel finde nogle af de fremsatte Forslag om Indkomstskattens Paaligning m. v. nyttige og tilraadelige, men naar der tillige foreligger Forslag om slet ikke at forhøje de hidtilværende Sats, hvorved sker en fuldstændig Afvisning af den „samlede Finansreforms Plan, at den fornødne Merindtægt tilvejebringes ved Forhøjelse dels af den direkte, dels af den indirekte Beskatning“, har det her nævnte Mindretal maattet anse en nærmere Detailbehandling af Lovforslaget som ganske unyttig paa det nuværende Tidspunkt. — Et 4. Mindretal (Harald Jensen) kan ikke være medvirkende til, at den Indtægtsforøgelse, som Regeringen angiver er nødvendig, saa godt som udelukkende skal søges tilvejebragt ved Forhøjelser paa indirekte Beskatning, idet Mindretallet tværtimod maa slutte sig til det Standpunkt, som Socialdemokraterne indtog i Folketinget: kun at ville have Indtægtsforøgelse ved direkte Beskatning. — Endelig finder et 5. Mindretal (Brandes) „under de forhaandenværende Omstændigheder ingen Anledning til at angive sit Standpunkt til de af Flertallet stillede Ændringsforslag, der ikke have været Genstand for saglig Forhandling mellem Finansministeren og Udvalget, men hvis Vedtagelse i Landstinget maa anses for given“.

Da begge Ting ved de derpaa fulgte „eneste Behandlinger“ fastholdt hvert sit Standpunkt, gik Sagen den 30. April 1912 til *Fællesudvalg*.

Den 3. Juni afgav Fællesudvalget en Betænkning, hvori et Flertal (Regeringspartiet, Højre, Frikonservative) stiller et „Forslag til Udjævnning af Uoverensstemmelserne“ mellem de to Tings Affattelse af Lovforslaget. Udjævnings-Forslaget indeholdt Forslag om 60 Forandringer i Folketingets Affattelse, 52 Forandringer i Landstingets Affattelse. Nogen Motivering fandtes ikke i Betænkningen. Dagen efter, den 4. Juni, vedtoges Udjævningsforslaget i begge Ting.

Som Hovedpunkter i Udjævningsforslaget anføres her:

1) Landstingets Affattelse af Skalaerne — ikke „Rata-skala“, og Skalaen delt i to Dele, baade for Indkomstskat og Formueskat, saaledes at „Forsvarsskatten“ staar for sig — accepteres, men Indkomstskat-Procenten forhøjes noget udover, hvad Landstinget havde vedtaget (hvilket jo var at blive staaende ved de hidtil gældende Sats), og Skalaen for Formueskatten ændres. Idet i øvrigt med Hensyn til Enkelthederne